

Niet mijn huis

open

© 2022, Wendela de Vos

© Uitgeverij U2pi, Den Haag
www.openpoezie.nl

Een uitgave in de reeks **open**

Redactieraad: Monica Boschman, Jos van Hest

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

Beeld omslag

en tekeningen: © Katelijne Brouwer

Foto auteur: © Jan ter Heide

ISBN: 978 90 8759 931 7

NUR: 306

Wendela de Vos

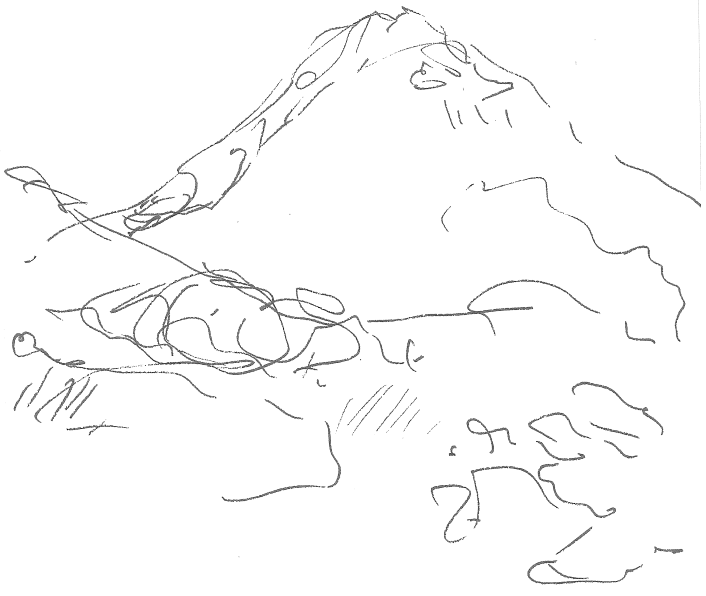
Niet mijn huis

Uitgeverij U2pi

Voor mijn moeder Marjolein Heijermans
(1920-1990)

****Liever nog ging ik te paard***

en naderde per hoef
een krakend zadel onder mijn gedachten
reed ik met hoed en jachtgeweer
een wijde cirkel om het gat
dat gaapt tussen de liefde
en de angst om te erkennen
dat het voorbij is en de winter
blijft

****Hier was God eerst***

maar hij had haast
hij gaf een veeg een schrap een dot
van kleuren iets wat leek op
hij dacht ik kom straks wel terug
om het werk af te maken
Het kwam er niet meer van
verkeken had hij zich op de omvang
van wat wij de aarde noemen
Evenzogoed was wat hij achterliet
een meesterwerk

***Ecole primaire**

Zullen we de stenen oprapen en terugleggen
waar ze vandaan komen en dan een scheiding trekken
over de heuvel het landschap opzij kammen
pieken met een scherpe schaar afknippen boven de oren
klaar voor de eerste schooldag

Zullen we dan de meester vragen weer te gaan wonen
in het huis aan de cour tegenover de school
waar warm weer de lucht van schapen naar binnen perst
de winter een stuk bos opeet zo groot als
Jean-Pierre's camion in het kwadraat

Zullen we leren lezen met de vinger bij het woord
hoe andere mensen leven
aanwijzen hoe vliegen spoorbanen trekken
over de kaart van Afrika

leren schrijven wat we willen worden geeft niet wat
tussen de middag varkenspoot eten met mosterd en
wilde tijm gedroogde vijgen toe

totdat we plaats moeten maken voor kleintjes zo dom
onze knieën tegen het tafelblad stoten
we alles weten we geld willen en monden om te kussen en meer

Zouden we dan niet weer fier kunnen zijn en vol geloof
of zouden we ons een kogel door de kop jagen uit angst
om nooit verder te komen dan het volgende dal

****Op mooie dagen lagen wij***

tegen een rots in een borie
deelden een sigaret en
spraken van petanque geld verdienen
wij schepten jaren op bij het moment

Op goede dagen kropen wij
door klei die niet de onze was
deelden een droog moment
spraken van jeu de boules
de geur van bier mistral de hoeren
we gaven onze dagen in bewaring bij elkaar
zongen een lied

Nu staan we naast elkaar te kijk
in mottig steen delen een vlag een krans
de ballen ketsen om ons heen
nog nooit een hoer gehad
wel darmen tussen onze vingers
zelfs ratten mijden ons hier midden
op de Place de la Liberté